Club Excursionista de Gràcia

J U L I O L
A G O S T
2 0 0 6

PASSATGE MULET, 4
TEL: 93 237 86 59
FAX: 93 237 31 48
08006 BARCELONA

"MAI ENRERA"

Butlletí social

Publicació degana de la premsa de Gràcia — *XXIV Any - 2a. Època, núm. 92*
Creu de Sant Jordi 1992 - Medalla d'Honor de Barcelona 2004 — *Fundat l'any 1922*

Explicacions teòriques prèvies al 4t Monogràfic de perfeccionament tècnic en espeleologia.
Fotografia de l'Adam Calvet

EDITORIAL

Davant d'una situació que sembla preocupant per l'excursionisme i la seva història, la nostra entitat "Club Excursionista de Gràcia" continua encetant any rere any creixements importants en tot el seu àmbit d'actuació.

En termes generals i com a recull de l'exposició duta a terme durant l'assemblea del mes d'abril, les dades se centren en:

CREIXEMENT

Fort creixement del nombre de socis, malgrat que s'aprecia un problema de fidelització degut a què l'oferta de serveis no està prou diversificada o existeix molta concentració en àmbits molt tècnics com l'escalada, l'esquí de muntanya i per tant és necessari potenciar les activitats més lúdiques com el senderisme, l'excursionisme, activitats més sol·licitades per una gran majoria de la societat.

Aquest creixement ve produït per dues circumstàncies ben definides, per un costat l'organització constant d'activitat a mida del soci, per un altre d'integració dels socis en els òrgans d'organització i decisió del club. La seva actual junta amb 20 membres perfectament coordinats dels quals 10 són presidents de seccions i la resta membres de l'executiu que s'encarreguen de dinamitzar la vida interna i sobretot potenciar la comunicació.

Dins de l'entitat s'estimula a conscienciar la participació del soci ja que això permet conèixer l'arrel de les necessitats, però també facilita la participació dels joves que al disposar de capacitat d'aportar iniciatives i decisions, gaudeix de les activitats que organitza ell i el seu grup de treball.

FORMACIÓ

Un altre aspecte important i que moltes vegades comentem és l'oferta de formació. Avui en dia que l'esport de natura i les activitats alpinístiques són reconegudes per la seva aportació a la salut física i d'integració, salut, esport i organització són elements que es conjuguen dins del món de l'excursionisme i que el Club Excursionista de Grècia sent coneixedor de la importància del coneixement tècnic i de la seguretat, difon arreu dels mitjans cada vegada que es desenvolupa una activitat per tal que la societat .

SECCIONS

La vitalitat de les diferents seccions ha quedat ben palesa al llarg de l'any, amb el desenvolupament de les diferents organitzacions de sortides, monogràfics, cursets d'iniciació, perfeccionament, etc.

Aquesta implicació de les noves generacions fa enriquir el nostre teixit social i és gràcies amb ells i el suport dels antics membres que s'estan assolint totes les previsions tan de desenvolupament com de recuperació d'activitats que estaven en situació precària.

+ La Secció de Càmping ha fet un canvi de junta i hem d'agrair la tasca desenvolupada per l'anterior junta i al llarg de molts anys i òbviament desitjar els millors èxits per als actuals membres de reconeguda implicació amb el club.
+ Muntanya estan treballant per posar al dia la seva estructura i el jovent que la compon té previst establir un calendari d'activitats i cursets el qual serà un referent en la formació i seguretat en les nostres activitats.
+ El GEDE amb els dos importants i interessants projectes un per encetar un cicle de pel·lícules comercials recuperant la memòria dels antics cicles muntanya i per altra la recuperació de les antigues vies de Montserrat ens permetran potenciar la nostra emblemàtica secció. Destacant també el campionat de *boulder* que s'ha convertit en un clàssic dins del món de l'escalada *indoor*.
+ El GIE, ha treballat i continua fent-ho en la línia de promoció de la formació amb el suport de la federació establint una col·laboració important de cara al futur traduint-se per exemple, en un audiovisual de la secció que serveix de referent als interessats en aquesta activitat cientificoesportiva.
+ L'Agrupament amb l'autonomia que el caracteritza continua treballant en la formació no regulada del jovent i en la línia de promoció de la convivència i treball en equip.
+ La Coral "Cantaires Muntanyencs" està incrementant la seva participació en actes de diversa índole i potenciant tant el Concert de Nadal com el de primavera fent reconeixements a les personalitats que s'han significat per la cultura del nostre país.
+ La Matagalls Montserrat com a activitat emblemàtica dins del món excursionista, ens ha de permetre augmentar la nostra notorietat com ha organitzadors i reflecteix de l'evolució dels esports de muntanya.
+ La secció de Natura continua col·laborant amb la Matagalls Montserrat per tal que es converteixi en un símbol de convivència entre les activitats de participació massiva i cura del medi. Òbviament, també és la secció que estableix el pont entre la nostra entitat i els demés òrgans de promoció i la defensa del medi com poden ser Mountain Wilderness, Depana, etc.

COMUNICACIÓ

+ El nostre butlletí un altre any, ens ha permès recollir les propostes d'activitats i atès el seu èxit, també ens ha portat a què es converteixi en la finestra de les activitats que cada setmana el nostre teixit associatiu ha desenvolupat. Aquestes piades serveixen de referent per a altres membres amb interès de repetir les activitats i una porta de comunicació activa dels nostres socis més actius.
+ La revista "Mai Enrera" també ha recuperat la seva vitalitat com ha portador d'aquelles activitats rellevants que poden ser un referent del nostre teixit i que ens transporten a indrets amb un fort contingut de muntanya o de cultura que com sempre ha promocionat la nostra entitat.
+ Per una tasca adequada és important que la comunicació transversal funcioni de forma correcta per tal que tant membres interns, externs i simpatitza'ns se solidaritzin amb les diferents iniciatives com per exemple la Matagalls Montserrat en què col·laboren mes de 250 socis de l'entitat de forma amateur.

COMUNICACIÓ EXTERNA

Un altre aspecte molt important és la comunicació externa, les activitats han d'estar perfectament organitzades i amb totes les cobertures de seguretat, però si això és important, encara ho és més la seva difusió per tal de reafirmar el compromís i fer-ho arribar a la resta de la societat.

El nostre sistema de comunicació és molt simple però eficaç:
Les activitats són organitzades a traves de l'agència en funció de les necessitats i l'època de l'any, amb la coordinació dels respectius monitors, s'estableixen els calendaris i objectius de l'activitat una vegada definits els paràmetres es prepara la nota de premsa i s'envia a través dels diversos mitjans i canals de difusió a la premsa especialitzada i seccions socials si l'esdeveniment ho requereix.

ECONOMIA

Des del punt de vista econòmic, h arrelat un sistema d'autogestió per part de les seccions, aquestes han de desenvolupar les seves activitats amb el suport del club, però aconseguint que les inscripcions cobreixin les despeses generades d'aquesta forma la resta de seccions no tenen que assumir càrregues indirectes.

Amb el sistema anterior, els ingressos i despeses tindran tendència a quedar equilibrats i si es produeix un excés de recursos faran augmentar el romanent del club i alhora aquest permetrà potenciar les noves iniciatives de les seccions com està succeint,.

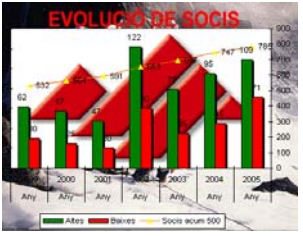

És ben cert que quan els sistemes funcionen és fàcil argumentar, però la realitat que el resultat positiu de la nostra entitat ve donat per la veritable implicació del teixit social tant l'arrela't històricament, com les noves incorporacions que amb les seves aportacions sigui en noves tècniques esportives com en noves tecnologies permeten organitzar i coordinar les activitats també des de les seves llars siguin on siguin d'aquí que el nostre teixit associatiu estigui obert a tots els indrets del nostre país.

Obvia dir que totes les propostes van estar aprovades per unanimitat de l'assemblea així com les noves incorporacions a la junta directiva per tal de potenciar la nostra presencia en el món associatiu però per sobre de tot la formació i la seguretat.

Francesc Sanahuja

AGENDA

JULIOL

1 i 2, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya. Cicle de sortides de mitja muntanya
EL COMAPEDROSA (Ballau)
Coordinació: Aleix Garcia

1 i 2, dissabte i diumenge
GEDE Curs d'Iniciació d'Escalada
Sortida de pràctiques

4, dimarts
GEDE. Curs d'Iniciació d'Escalada
Teòrica

6, dijous
GEDE. Curs d'Iniciació d'Escalada
Teòrica i Boulder

6, dijous, a les 21:30
Secció de Muntanya. Cicle d'audiovisuals Buch i Parera
VIATGE PER BOLIVIA I PERU
Pinzellades de turisme, trekings, alta muntanya i realitat social
a càrrec de Iolanda Roma, Ramon Orteu i Ingrid Corominas

8 i 9, dissabte i diumenge
GEDE. Curs d'Iniciació d'Escalada
Sortida de pràctiques al Pedraforca

11, dimarts
GEDE. Curs d'Iniciació d'Escalada
Teòrica i Cloenda

13, dijous, a les 21:30
Secció de Muntanya. Cicle d'audiovisuals Buch i Parera
MUNTANYES, AMICS, MOMENTS
Resum Curs 2005-2006
Trekking, alpinisme, esquí de muntanya, GR's, BTT i altres activitats
a càrrec de la Secció de Muntanya del CEG

AGOST

VACANCES

SETEMBRE

26, dimarts
GEDE. Cicle de Películes de Muntanya Josep-Maria Rodés
La Muntanya Tràgica (cat)
Biblioteca Jaume Pastor (Plaça Lesseps)

Els orígens de l'entorn de la plaça de Lesseps, 4

La formació de l'espai de la plaça de Lesseps

A principi del S. XX es començà la intervenció que condicionaria la definició de l'època de la Plaça Lesseps. La plaça dels Josepets que fins aleshores només havia ocupat la part occidental de l'actual plaça, i era un tram més ample de l'eix República Argentina i Carrer Gran. Cal tenir en compte que aleshores la masia Ca l'Alegre i els seus terrenys (que vam veure a l'anterior article) ocupaven la major part de la plaça actual, tal com la coneixem ara, però no el que aleshores constituïa la plaça dels Josepets.

En aquell moment, i segons l'ordenació de la zona projectada, es tractava de fer una àmplia plaça, única, reunint tres espais: el de l'antiga plaça dels Josepets, l'espai de la casa i els horts de Ca l'Alegre, i el de la Plaça de la Creu, al nord. També calia comunicar millor els nuclis urbans que creixien i que calia connectar, obrint carrers (com el de la República Argentina, el carrer Pérez Galdós), i definir el nou traçat de la Travessera de Dalt.

La plaça a començaments del segle XX. Fotografia de Missé Gris. Arxiu Municipal del Districte de Gràcia.

Pel que fa a la Plaça Lesseps, el primer nom que es coneix, a través d'una escriptura, és el de Pla de Cassoles; i després la trobem anomenada com a Plaça dels Xiprers (n'hi havia molts en l'indret, distribuït en línies seguint la direcció del mar) i Josepets. La Fonda dels Xiprers estava a la cantonada Septimània (abans Alegria) i la plaça. Entre Can Trilla i els Josepets, el tros de camí estava vorejat de xiprers a tocar l'esmentat convent. A l'entrada del carrer Gran hi havia un nucli de cases del S XVIII, que començaven per la capella de Sant Onofre, que ja fou enderrocada l'any 1909, i que estava situada en el passeig que donava a les escales de l'Església dels Josepets, prop de l'actual boca de Metro.

El 2 d'abril 1905 es canvià el nom de la plaça per Fernando de Lesseps. Ferran de Lesseps, o Ferdinand-Marie de Lesseps, fou un diplomàtic i administrador francès. Nomenat Cònsol al Caire, s'interessà pel projecte d'obertura d'un canal entre la Mediterrània i la Mar Roja. Després fou cònsol a Barcelona i com a tal intervingué, al front de vint-i-dos països, a favor de la ciutat durant el bombardeig d'Espartero. El 1854, Lesseps obtingué la concessió de la companyia internacional que havia d'obrir el canal de Suez. El 1876 fundà una companyia per obrir un canal a Panamà que va fer falllida.

Accés a l'estació del metro de Lesseps, amb el cinema Roxy al darrera. Fons Josep Buch i Parera. Arxiu Municipal del Districte de Gràcia.

Els canvis a la zona afectaren la masia de Ca l'Alegre, i feren començar la seva davallada; no va ser destruïda en una sola intervenció sinó en diferents etapes: de primer es van anar perdent part dels camps de conreu que la voltaven, i quedaren només les més properes. Després es procedí a l'enderroc de la casa i de la capella, en diferents fases, a la desaparició del seu jardí, i a la urbanització i parcel·lació dels seus terrenys.

En el marc de les intervencions a la zona de primers del segle XX, es projectà la prolongació de Pérez Galdós per tal de comunicar-lo amb l'Hospital Militar. Això obligà a la reducció de la casa de Ca l'Alegre: l'any 1908 se n'enderrocà la part la meitat de l'edifici principal, per deixar passar la via i això significà el principi del seu final. S'aixecà una paret per tal de tancar-la en el seu nou format. Per això les diferents fotografies i gravats que en tenim ens aporten diferents imatges. Després d'aquesta primera reducció, els anys 1928 i 1934 hi ha noves destruccions parcials, i s'enderrocà la capella el 1934.

Finalment, en la intervenció que es féu a l'indret entre 1958 i 1963, incorporant part de la plaça de la Creu (l'altra part està ocupada per l'escola Rius i Taulet) i l'espai de la masia de Ca l'Alegre i els seus horts, l'Ajuntament enderrocarà la resta (1958), desapareixent del tot del paisatge urbà.

Cal dir que en aquell moment l'aspecte de la plaça era força diferent: ja hem dit que era allargada cap avall,

seguint la direcció de la República Argentina. Cap a l'est hi havia uns edificis, alineats amb la part dreta de l'Avinguda de la República Argentina, que la separaven de les terres i la masia de Ca l'Alegre; van estar ocupats per la Falange després de la guerra. Més cap a l'est, les terres i després la masia de ca l'Alegre, al bell mig de l'eix format pel carrer Pérez Galdós i l'Avinguda Hospital Militar. A la part de migdia, les cotxeres.

A la plaça hi havia dos edificis a destacar. Per un costat, una de les millors construccions modernistes de Gràcia, la casa Ramos, encara present avui, i que enguany ha celebrat els seus 100 anys; com diem, correspon a un edifici modernista que inclou tres cases plurifamiliars adossades, amb una façana principal cap a la Plaça Lesseps i una de lateral al carrer de Septimània, ambdues amb esgrafiats. L'edifici compta amb vestíbuls molt decorats i un jardí. El pis principal de la casa central s'estén en les tres cases, amb una gran tribuna cap a la Plaça Lesseps. El director de cinema Almodóvar l'escollí per rodar-hi la pel·lícula "Todo sobre mi madre".

Plaça de la Creu. Fotografia de Josep Barrillon. Arxiu Municipal del Districte de Gràcia.

Per una altra banda, hi hagué l'edifici del Gremi de Calderers, bon exemple d'arquitectura renaixentista barcelonina. Fou traslladat (desmuntat i reconstruït) a la plaça de Lesseps, des del carrer de la Bòria de Barcelona el 1911, en obrir la via Laietana, reproduint-se l'operació en la dècada de 1950, per instal·lar-lo a la plaça de Sant Felip Neri.

També cal destacar la presència a la plaça del cèlebre Cine Roxy, que començà les emissions com a Prado Catalán, el 1875. Tingué altres noms: l'any 1908 Cine Ideal, l'any 1909 Cine Lesseps, l'any 1941 Cine Roxy, fins al seu tancament definitiu l'any 1969. Serrat dedicà unes lletres al cinema, els "fantasmes del Roxy". Fou tancat el 1969. En el seu lloc hi ha actualment un bloc d'habitatges.

L'espai havia estat comunicat amb la ciutat de Barcelona amb diferents mitjans de transport: el 1872 s'inicià una línia que anava des de la Boqueria fins als Josepets; una línia de tramvies servida amb tramvies imperials, de dos

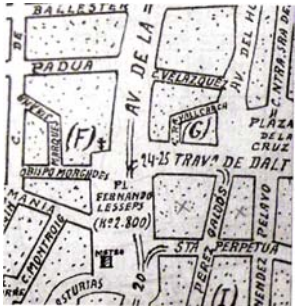

Plànol de la Guia Urbana de l'any 1944-1945, on apareix la ubicació de la plaça de la Creu. Extret del llibre: Les Places de Gràcia, de Carme Segura.

pisos, que feia un primer tram fins la Travessera de Gràcia, i uns segons fins als Josepets. El 1879 una nova línia cobria el tram Astillero fins als Josepets, i l'any 1909 s'inaugura la línia que unia Lesseps amb el carrer de l'Escorial. El 30 desembre de 1924, la plaça es comunicà amb Barcelona amb el Gran Metro, que enllaçava la plaça Lesseps amb la Plaça Catalunya. A la Plaça dels Josepets disposava d'un ascensor, que anava a parar a una glorieta que estava situada davant del cinema Roxy, o sigui, a la part alta del carrer Gran. En la superfície de la part alta de la plaça, entre la Riera de Vallcarca i el principi de l'Avinguda de l'Hospital Militar, hi havia dependències del metro, amb un ascensor per pujar els vagons i una central elèctrica que donava electricitat per al seu funcionament. Molts de nosaltres encara recordem les instal·lacions, perquè estigué en funcionament fins al 1985, quan es va allargar la línia verda del metro fins a la Vall d'Hebron. En l'espai deixat per aquestes instal·lacions s'hi edifica ara el nou edifici de la Biblioteca Jaume Fuster.

En quant a l'esmentada plaça de la Creu, fou establerta entorn el 1860. Estava a l'altre extrem de la plaça Lesseps, i més cap al nord-est, al cantó de muntanya; situada entre la Travessera de Dalt, el capdamunt del Torrent de l'Olla, (ja pujant cap a l'indret anomenat Les Canyes), Pérez Galdós, Mare de Déu del Coll, passatge Napoleó (camí de la Creu), Maignon, i corba de la Riera de Vallcarca, on avui canvia de nom per anomenar-se Hospital Militar.

Descriu Joan Esteve i Blasi, en el seu llibre "La Campana, memòria d'una taverna de Gràcia": *"forma de triangle lleugerament irregular... tenia com a base la mateixa Travessera de Dalt, des de la qual arrencaven als dos costats laterals, que en suau ascensió convergien amb el*

principi del carrer de la Mare de Déu del Coll, en la seva triple confluència amb el de Maignon i el passatge Napoleó, que començaven precisament allí... Era doncs, un racó força plaent, quasi bucòlic, amb una font al bell mig de la qual rajava una aigua molt fresca sota el brancam de tres castanyers, tan esponerosos com bords. Més avall, ja prop de la Travessera de Dalt, unes tres o quatre palmeres completaven l'aspecte idíl·lic de l'indret".

El seu nom era degut molt possiblement a una creu de terme, situada segons sembla limitant la part alta de Gràcia amb Vallcarca. En documents del S. XIX ja la trobem citada com a Creu de Vallcarca (el nom de plaça de la Creu surt referenciat a les guies de Barcelona del 1888 i 1895). El 1897 la plaça passà a anomenar-se Estanislau Fiqueras, cap de govern de la Primera República el 1870, recuperant el seu nom original l'any 1939, després de la Guerra Civil.

Vista de la plaça els anus 60. Extret del llibre: Les Places de Gràcia, de Carme Segura.

Tant la creu com la plaça ja no hi són: la creu es perdé, i la plaça ja no existeix (és l'única plaça de Gràcia desapareguda). Part del seu espai està ocupat per l'Escola Rius i Taulet, construïda després d'enderrocar algunes cases de l'entorn de la plaça per aconseguir el terreny necessari, complementada des de fa poc per l'Escola Bressol Gràcia. L'escola convisqué encara amb la part que quedava de Ca l'Alegre, enderrocat definitivament el 1958. En el pati del davant encara hi ha palmeres que ens recorden l'antiga plaça. Més amunt, ja en la Riera de Vallcarca, hi hagué el Cine Manon, després Cine Mahon, a la Riera de Vallcarca, 70. 1928-1973.

Amb l'ampliació de la plaça Lesseps, el 1963, s'unificà els espais de la plaça dels Josepets, la masia de Ca l'Alegre de Baix, i la plaça de la Creu, i passà a tenir un sol nom: Plaça de Lesseps. Però els habitants de la zona encara han emprat els noms de Josepets i plaça de la Creu durant molts anys més. La Plaça de Lesseps actual és més àmplia; ocupa part dels terrenys de Ca l'Alegre, i queda definida pels carrers Avinguda de la República Argentina, Riera de Vallcarca (un tros que en queda, darrera la nova biblioteca), el principi de l'Avinguda de l'Hospital Militar, que aviat canviarà el seu nom per Avinguda de la Riera de

Vista de la plaça els anys 80. Extret del llibre: Les Places de Gràcia, de Carme Segura.

Vallcarca (abans el seu topònim havia estat Riera de Vallcarca; ja hem explicat en un altre capítol el recorregut d'aquesta riera), Mare de Déu del Coll, Travessera de Dalt, Torrent de l'Olla, Pérez Galdós (abans carrer del Camp), Gran de Gràcia, Septimània, Ronda General Mitre. Posteriorment s'ha tornat a urbanitzar, durant els anys 70, i encara avui està fortament afectada per una forta remodelació, on es fa passar una línia nova de metro pel seu subsòl.

Elsa Castellà

Bibliografia

- Autors Diversos. *Álbum historico y gráfico de Gracia*. Impremta Arolas. Barcelona, 1950
- Chifoni, C. *Dossiers dels cicles d'itineraris històrics per Gràcia*. Taller d'Història de Gràcia.
- Esteve i Blasi, Joan. *Memòria d'una taverna de Gràcia*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Barcelona, 2000.
- Gran Enciclopèdia Catalana. Enciclopèdia Catalana SA, Barcelona, 1976.
- Olivé Guilera, Félix. *Gracia. Al margen de un centenario. Síntesis de hitoria local*. Gracia, Barcelona, 1950.
- Programa d'Arqueologia urbana. Fitxes de registre Arqueològic. 06, Gràcia. Ajuntament de Barcelona, 1995.
- Segura C, Farré E, Camps E. *Les places de Gràcia. Impressions de Josep Buch*. Col·lecció La Font de l'Atzavara, núm. 5. Taller d'Història de Gràcia. Gràcia, 1.999.
- Torras, J. *Somnis de reestrena*. Col·lecció La Font de l'Atzavara, núm. 1. Taller d'Història de Gràcia. Gràcia, 1.999.

CANTAIRES MUNTANYENCS

CONCERT CORAL "SANT JORDI 2006", A TEIÀ

El 22 d'abril, la nostra coral va prendre part en el concert que va organitzar l'Ajuntament de Teià, a l'església parroquial de Sant Martí, denominada tan justament la Catedral del Maresme, per la seva important bellesa arquitectònica.

Aquest concert, és a dir, l'execució de l'obra que li va donar vida, els dos primers fragments de la magnífica *Carmina Burana,* tenia com a objectiu principal (celebrar-lo en la Diada de Sant Jordi en va ser un afegitó) rememorar l'èxit que havia tingut en el curs dels actes que es dugueren a terme al llarg del 2005 en commemoració dels 500 anys de la concessió dels "Privilegis de Teià", per part del rei Ferran el Catòlic, que alliberaven la vila de Teià de la servitud feudal i que donaren lloc a l'inici de la municipalitat teianenca. Sumar-nos a aquesta celebració va ser tot un goig per als cantaires que hi vam participar.

Fou el propi batlle de Teià, el Sr. Andreu Bosc, qui va presentar el programa, el qual es va desenvolupar de la següent manera:

El Cor Atàlia, sota la direcció de Carme Julià, va iniciar el concert, amb una selecció de cançons que mostraven el fruit d'un treball rigorós.

La Coral Esclat, de Teià, i els Cantaires Muntanyencs, del Club Excursionista de Gràcia, amb el seu comú director, Víctor Barbé, i l'acompanyament al piano de Montserrat Morral i de la percussió d'Ignasi Montanyà, interpretaren – com hem dit abans- els dos primers fragments de l'obra *Carmina Burana*, del músic alemany Carl Orff, inspirada en unes poesies clàssiques i populars.

Quan al cant de conjunt de les tres Corals, que dirigiren Carme Julià i Víctor Barbé, constà de tres peces de W. A. Mozart, en el 250è aniversari del seu naixement: *Déu vos guard! (del Don Giovanni), Dona nobis pacem i El Brindis.*

Després, tots els cantaires reberen una rosa, ofrena de l'Ajuntament, i la nostra Coral fou obsequiada amb un artístic plat de ceràmica i un exemplar del llibre de M. Teresa Ferrer: *Els privilegis de Teià. El retorn de la jurisdicció reial (1505*), a què es fa al·lusió més amunt, llibre que ens permetem de recomanar pel seu interès històric en general i pel que fa al de la vila de Teià en particular.

42ena FESTA DE LA CANÇÓ DE MUNTANYA

Per tal de commemorar el seu 75è aniversari, la Unió Excursionista de Catalunya, de Mataró, ha volgut portar a la seva ciutat la 42ena Festa de la Cançó de Muntanya, el 28 de maig darrer.

L'any 1979 Mataró ja fou l'amfitriona de la 15a edició d'aquesta Festa. I ara hi ha tornat, amb més empenta encara, la qual cosa mereix, a part de la nostra felicitació per aquests 75 anys de vida, l'agraïment sincer de la família muntanyenca per haver volgut compaginar aquestes dues celebracions.

La UEC de Mataró ha posat, doncs, tot el seu entusiasme en la organització de la Festa i se n'ha sortit molt bé. Al matí, ja van rebre les Corals amb un esmorzar d'entrepans molt reeixit.

En acabat, es féu la presentació oficial de la Festa i es cantà *El Concert* i *La muntanya venerada,* per totes les corals participants: Coral Núria, de la UEC de Gràcia: Cantaires Muntanyencs, del Club Excursionista de Gràcia; Madrigalistes de Catalunya, de Barcelona; Coral de la Unió Excursionista de Sabadell; Coral Sant Cugat 1975, del Club Muntanyenc de Sant Cugat; Coral del Centre Excursionista del Penedès, de Vilafranca del Penedès; Coral Puigmal, del Club d'Esquí Puigmal, de Barcelona, i la Coral del Centre Excursionista de Banyoles. En el concert de la tarda hi va prendre part, també, el grup d'harmòniques: Els Diatònics, de la UEC de Mataró.

La tradicional missa cantada se celebrà a la Basílica de Santa Maria. Hi foren interpretats el cants següents: *Vine Déu Creador, J.S. Bach; la Missa dels Excursionistes, E. Sala; l'Al·leluia de Taizé; Ave Maria, J. Arcadelt; Cançó de la Rosa, A. Nicolau; Ab Homine Iniquo, O. Di Lassus*, i *Salve Maria, Lluís Millet.*

Es va dinar al Poliesportiu del Col·legi Valldemia i allà mateix tingué lloc el Concert de la tarda. Cada coral interpretà dues peces del seu repertori. Les dels Cantaires Muntanyencs foren: *El moliner del Freser, harm. M. Oltra,* i *Jo estimo la mar, J. Peralba;* aquesta darrera acompanyats a l'acordió per Ingrid Tarruella, sota la direcció de Víctor Barbé. Després es van aplegar totes les corals per cantar: *El rossinyol, harm. A. Pérez Moya; Muntanyes de Canigó, harm. Nadal Puig*, i *Déu lloat per la natura, L.van Beethoven.*

El president de la UEC de Mataró va lliurar una medalla commemorativa del 75è aniversari a cada coral, i l'alcalde de la vila els va oferir un llibre de la ciutat. Es va cloure la Festa amb el Cant dels Adéus, compartit per tots els assistents i amb la clàssica rotllana.

Aurora Vila i Guàrdia.

Esquí de Muntanya - Temporada 2003-2004

Sortida "piades"	Data	Dificultat	Ascens	Descens
Bastiments 2.881m	19/11/2005	*, F, S2/S3	900	-900
Costabona 2.464m	20/11/2005	-	800	-800
Fontfletera i Balandrau 2.545m	27/11/2005	*, F, S2	900	-900
Vall d'Eina	27/11/2005	*, F, S1	300	-300
Cambre d'Ase 2.711m	27/11/2005	**, PD, S2/S3	900	-911
Bastiments 2.881m	27/11/2005	*, F, S2/S3	900	-900
Pic de l'Infern 2.869m, Pic de Freser 2.835m i Bastiments 2.88XXXm	3/12/2005	***, PD+, S2/S3	1200	-1200
Corronco de Durro 2.546m	3/12/2005	*, F, S3	1150	-1150
Pont Ansó i Hecho - Petrechema (fins inici de l'aresta)	4/12/2005	*, F, S2	1000	-1000
Pont Ansó i Hecho - Coll de Linza 1.906m	5/12/2005	*, F, S2	650	-650
Pont Ansó i Hecho - Bisaurin 2.669m des de Gabardito	7/12/2005	**/***, PD+, S4	1400	-1400
Pont Ansó i Hecho - Petrechema 2.366m	9/12/2005	*, PD, S2	1150	-1150
Pont Ansó i Hecho - Chinebral de Gamueta 2.312m i Mallo d'Atxerito 2.362m	10/12/2005	***, PD, S4	1350	-1350
Pont Ansó i Hecho - Mesa de los Tres Reyes 2.434m (Hiru Errege Mahaia)	11/12/2005	***, PD+, S3	1250	-1250
Puigmal de Llo 2.801m	10/12/2005	**, S2/S3	800	-800
Malh Blanc 2.456m	11/12/2005	**, PD, S3	1116	-1116
Puig dels Tres Vents (2.260 La Llosela, per la vall de Riuferrer) (Sarrera)	17/12/2005	**/***, PD, S3-S4	800	-800
	17/12/2005	**, PD, S3		
Tuc de Parros 2.727m, Punta Oest 2.700m i Cap des Closòs 2.416m (Pèdescauç) en travessa des del Pla de Beret a Baguerge	24/12/2005	PD, **, S3	1260	-1650
Travessa Thabor (1) - Ref. Drayeres (2.180m).	27/12/2005	F, *, S1	-	-
Travessa Thabor (2) - (Roche Grand de la Tempete)	28/12/2005	-	-	-
Travessa Thabor (3) - Travessia a la Valle Estretta	29/12/2005	-	-	-
Travessa Thabor (4) - Retorn a Névache	30/12/2005	-	-	-
Tour de Dormillouse (1) - Le Gîte de Dormillouse 1.700m	4/01/2006	F, *, S2	300	0
Tour de Dormillouse (2) - Grand Pinier 3.117m	5/01/2006	PD+, ***, S3	1450	-1450
Tour de Dormillouse (3) - Têtes de Pomette 2.688m	6/01/2006	PD, ***, S3-S4	1300	-1300
Tour de Dormillouse (4) - Lauzes Rousses 2.915m, en trav.de Dormillouse a Prapic	7/01/2006	PD, ***, S3/S4	1500	-1650
Tour de Dormillouse (5) - Col de Fressinières 2.782m, de Prapic a Dormillouse	8/01/2006	F, **, S4	250	-1400
Tuc d'Aubàs 2.072m, Tuc d'Arres 2,162m i Tuc deth Plan dera Sèrra 1.977 m	8/01/2006	-	1200	-1200
Serra de Mauri 2.350m Refugi Camporrells	7/01/2006	F,*, S2	760	-760
Tarbessou 2.364m	8/01/2006	*, PD, S2/S3	850	-850
Travessa V-M 2006 (1):Vallter - Bassibès 2.845m - Mentet	14/01/2006	F; ***; S2-S3	1000	-1700
Travessa V-M 2006 (2): Mentet - Roc Colom 2.510m - Vallter	15/01/2006	F; **; S2	1100	-400
Pic de l'Estanyó 2.915m	14/01/2006	PD**,S3/S2	1095	-1095
Pic Royo 3.121m	14/01/2006	-	1500	-1500
Montmalús 2.781m (cabana d'Esparvers - Portella de Joan Antoni)	14 i 15/01/2006	-	1303	-1303
Bastiments 2.881m	22/01/2006	*, F, S2/S3	900	-900
Volta al Midi d'Ossau i Pic de Peyreguet 2.487m	21 i 22/01/2006	PD+,**/***, S3-S4	1800	-1800
Cap de la Gallina Pelada 2.320m	21/01/2006	-	700	-700
Pic Rouge de Bassies 2.676m	21 i 22/01/2006	PD+, **, S3	2000	-1950
Pic del Port de Siguer 2.637m (SKITOURROUTENBESCHREIBUNG)	22/01/2006	PD+, **, S3	1240	-1240
Pic de Canal Roya 2.347m	21/01/2006	PD+	700	-700
Pic de Pedrons, 2.715m	21/01/2006	F, *, S2	840	-840
Montmalús 2.781m	22/01/2006	F, *, S2	750	-750
1a sortida curs EM 2006: Val d'Aran	28 i 29/01/2006	F,*,S1	100	-100
Tuc de la Salana 2.480m	2/02/2006	PD,*, S2-S3	1050	-1050
Pic de Gelada 2.452m	4/02/2006	PD,**, S3	1100	-1100
Pic de la Gallina Pelada o Cap Litzet 2.320m	4/02/2006	F, *, S2	700	-700
Taga 2.035m	5/02/2006	F,*, S2-S3	750	-750
2a sortida curs EM 2006: Travessa Núria - Coma de Vaca - Serrat: Coma del Clot 2.726m i Balandrau 2.585m	4 i 5/02/2006	F, *, S2	1350	-1985
Tuca de Roca Blanca 2.459m	5/02/2006	F, *, S2	1100	-1400
Pic de la Rouquette 2.345m	5/02/2006	F, *, S2	1000	-1000
Pic d'Aspe 2.645m	5/02/2006	PD, **, S3	1165	-1165
Estanys de la Pera	5/02/2006	F, *, S2	-	-
Pla de Pujalts o Costa Pubilla 2.055m	5/02/2006	F, *, S2	800	-800
Taga 2.035m des de Santa Magdalena	5/02/2006	F,*, S2-S3	765	-765
Peña Telera 2.764m per Barranco del Puerto	11 i 12/02/2006	PD+, ***,S4	1800	-1800
Pic de l'Estanyó 2.915m	11/02/2006	PD, **, S3-S4	1095	-1095
Pic de la Comapedrosa 2.942m	11/02/2006	PD***,S3-S2	1382	-1382
Tuc de Sarraèra 2.645m pera Passada deth Nebot	12/02/2006	PD+, ***, S3-S4	1300	-1300
Pic de l'Estanyó 2.915m	12/02/2006	PD, **, S3-S4	1095	-1095

Esquí de Muntanya - Temporada 2003-2004

Sortida "piades"	Data	Dificultat	Ascens	Descens
Montcorbison 2.170m (lluna plena)	13/02/2006	PD,S2	1000	-1000
Rocs Blancs 2.765m	11/02/2006	*, S2-S3	700	-800
Pic de Finestrelles 2.829m pel Rec de Maula	18/02/2006	PD,**, S3	900	-900
Pic de Nérassol 2.633m	18/02/2006	PD,**, S3	1000	-1000
Coret d'Oelbacrestada 2.475m (Montardo)	18 i 19/02/2006	F,**, S2	1160	-1160
Pedraforca, Pollegó Superior 2.497m	18/02/2006	PD+, ***, S3	1050	-1050
Puigmal de Lio 2.767m i Puigmal d'Er 2.903m	25/02/2006	PD,**, S3	1000	-1000
Travessa Font Romeu - Merens les Valls. Puig de la Grava 2.671m	25 i 26/02/2006	PD,**, S2-S3	1400	-2400
Open Vall Fosca - Vall de Filià, Pic de la Llena 2.673m	19 i 25/02/2006	***, S3	1300	-1300
Tuc de la Salana 2.480m per Valarties	5/03/2006	**, S3	1000	-1000
Monturull (cota 2.725m)	4/03/2006	**, S2-S3	900	-900
Padró dels Quatre Batlles 2.382m	12/03/2006	F,*, S2	700	-700
(Taga 2.035m)	11/03/2006	F,*, S2-S3	765	-765
Taga 2.035m	12/03/2006	F,*, S2-S3	765	-765
Peña Ubiña 2.430m	12/03/2006	- -	1200	-1200
Taga 2.035m	12/03/2006	F,*, S2-S3	765	-765
Refugi de Tabernés	12/03/2006	F,*	300	-300
Tuca de Betrén 2.518m (lluna plena)	14/03/2006	S2	1150	-1150
Travessia dels 3 Colls - Pic de Finestrelles 2.829m	18/03/2006	***	1300	-1300
Tuca Blanca de Pomèro 2.699m	23/03/2006	S2	1460	-1460
Puigpedrós 2.910m	26/03/2006	F, S2	1100	-1100
Pic de Noris 2.826m	25/03/2006	**, S2-S4	1400	-900
Pica Roja 2.898m	26/03/2006	**, S2-S3	960	-1470
Tuc des Estanhets 2.887m	30/03/2006	S2-S3	1300	-1300
Petretxema 2.366m	17/03/2006	*, PD, S2	1150	-1150
Midi de Bigorre 2.782m	19/03/2006	-	1200	-1200
Cap des Cròsos 2.416m	20/03/2006	F, S2	600	-600
Punta Senyalada 2.951m	1/04/2006	PD, ***, S3/S4	1451	-1451
Posets 3.375m per Viados i Orus	1 i 2/04/2006	***	2200	-2200
Mont Vélan 3.731m	1 i 2/04/2006	***	2430	-1430
Montorge 2.881m	3/04/2006	***	600	-1600
Punta Est del Gargantillar o Pessons 2.864m	9/04/2006	**, S2-S3	725	-725
Tromse-Lyngen (1) - Nordfjellet 1.000m	9/04/2006	F,**,S2-S3	1000	-1000
Tromse-Lyngen (2) - Storgalten 1.219m	10/04/2006	PD,**/***,S3-S4	1219	-1219
Tromse-Lyngen (3) - Kavringtinden 1.289m (Goalsevárri)	11/04/2006	PD+,***,S4	1300	-1300
Tromse-Lyngen (4) - Daltinden 1.533m	12/04/2006	PD,***,S4	1600	-1600
Tromse-Lyngen (5) - Kägtinden 1.228m (travessa de l'illa de Kägen E-O)	13/04/2006	PD,***,S3	1228	-1228
Tromse-Lyngen (6) - Trolltinden 850m	14/04/2006	F,*,S2	850	-850
Tromse-Lyngen (7) - Tromsdaltinden 1.238m	15/04/2006	F,**	1000	-1300
St Luc-Zinnal (1) - Turtmannhütte 2.519m	12/04/2006	PD,S2	844	-1007
St Luc-Zinnal (2) - Brunegghorn 3.833m - cota 3.400)	13/04/2006	PD, S2-S4	900	-900
St Luc-Zinnal (3) - Barrhorn 3.610m a Cabana de Tracuit 3.256m.	14/04/2006	PD+, S3	1750	-1000
St Luc-Zinnal (4) - Bishorn 4.153m a Zinnal 1.675m	15/04/2006	PD, S2-S4	850	-2.530
Pic de la Tallada Llarga 2.751m	22/04/2006	S2-S3	1000	-1000
Tuc de Mollères 3.010m per l'Artiga de Lin	23/04/2006	S3-S4	1600	-1600
Signalkuppe 4.554 m i la Zumsteinspitze 4.563 m	22 i 23/04/2006	***	-	-
Gran Paradiso 4.061m	24/04/2006	**	-	-
Chamonix-Zermatt	24/04/2006	***	-	-
Pointe de la Galise 3.343m en travessa de Val d'Isere a Val di Rhemes	30 i 1/05/2006	PD, ***, S3	1400	-1100
Tsantelèina 3.601m, en travessa (descens cara N)	30 i 1/05/2006	AD+, ***, S4	1350	-1800
Balaitùs 3.151m, per les Neous	29 i 30/04/2006	AD,***, S3	1750	-1750
Gran Paradiso 4.061m	1 i 2/05/2006	**	2000	-2000
Strahorn 4.190m	3 i 4/05/2006	***, PD+	1190	-1190
Allalinhorn 4.027m	5/05/2006	**, PD	1027	-2400
Aneto 3.404m	14/05/2006	***, PD, S2-S3	1550	-1550
Espatlla de l'Aneto 3.350m	14/05/2006	***, PD+, S2-S3	1500	-1500
Travessa Tre-la-Tete (1) Ref. Tre-la-Tete	3/06/2006	*, F	800	0
Travessa Tre-la-Tete (2) Mont Tondu 3.163m	4/06/2006	***, PD+, S3-S4	1400	-800
Travessa Tre-la-Tete (3) Dômes de Miage 3.673m (descens per Armacette)	5/06/2006	***, PD+, S4	1200	-2600

Un any més d'esquí de muntanya a cegesquí

"Com que hi ha muntanyes, tu les has de pujar.
És l'única manera de tirar endavant."
- Refrany suís.

I és que amb aquesta calor potser oblidem que portem **7 mesos** d'esquí de muntanya o millor encara: en falten pocs perquè les muntanyes properes tornin a ser blanques.

Bastiments 2.881 m 19-11-2005

Set mesos! Des que vàrem pujar al Bastiments, el darrer 19 de novembre, hem "piat" a cegesquí més de **120 cims** o travesses: vora **130.000 metres** de desnivell compartint **140 dies** a la muntanya amb esquís plens d'experiències i moltes coses per recordar.

Novembre va ser un mes fred amb neu justeta però que ens va permetre fer unes quantes sortides pel Pirineu Oriental: Costabona, Fontlletera, Balandrau, Vall d'Eina, Cambre d'Ase...

Amb el pont de **desembre** van arribar noves nevades. Abans, però, un altre Bastiments acompanyat del Pic de l'Infern i el de Freser, i un Corronco de Durro a punt de nata pels nostres amics de la Val d'Aran.

Petretxema 2.366m 9-12-2005

I fins a 15 de nosaltres vam gaudir de dies d'hivern, fred, vent, sol i nevades a Anso i Hecho. Molta activitat aquells 8 dies: vam lluitar al Petretxema i a la segona es va deixar vèncer; el Bisaurín va ser memorable, amb descens amb els esquís als peus des del mateix cim; i el Chinebral i el Mallo d'Atxerito... quina llum, quina neu, quins paratges! El pont el vàrem acomiadar, vent en contra, a Hiru Errege Mahaia: la Mesa de los Tres Reyes.

Bisaurín 2.669m 7-12-2005

El Tres Vents va fer honor al seu nom, i el Sarrera també es va resistir, mentre d'altres pujaven al Puigmal de Llo i al Mahl Blanc.

Record especial d'una carn d'olla aranesa de 23 de desembre com a excusa per pujar, en travessa, de Beret a Baguerge, al Tuc de Parros: enlluernats per la neu pols vàrem començar a fer plans per a neus àrtiques.

El 2005 es va acabar amb fred extrem a la travessa del Thabor, i **gener** va servir per descobrir Dormillouse, també als Alps: Gran Pinier, gran cim, Lauzes Rousses, intimitat de la Gite d'un poble de postal, caliu de la raclet del refugi de Prapic, i obrir traça en neu pols.

Gran Pinier 3.117m 5-01-2006

L'hivern va existir: Tuc d'Aubàs, Serra de Mauri, Tarbessou, Estanyó, Pic Royo, Montmalús, Bastiments, volta al Midi

d'Ossau, Gallina Pelada, Rouge de Bassies, Skitourroutenbeschreibung (Port de Siguer), Canal Roya, Pedrons... i el 14 i 15 de gener la **primera sortida del Cicle d'Esquiadors de Muntanya del Club Excursionistade Gràcia**, la memorable Vallter-Mentet desorganitzada per en Manel: és Mentet el nostre Xangri La? van trobar el seu camí els més de 20 participants?

Mentet 1.560m 15-01-2006

Pel **Curs 2006 d'Iniciació a l'Esquí de Muntanya,** intensiu de progressió ...amb cadenes! el 28 de gener queia la gran nevada: tot blanc des del Bruc! Sortides a la Val d'Aran, la travessa "prohibida" de Coma de Vaca amb risc 10 sobre 5 i un intent al Montardo... I ens ho vam passar molt bé amb uns participants de nivell!

"Pel febrer abriga't bé" Pic de la Gelada, Salana, Cap Llitzet, Tagues, Roca Blanca, Rouquette, Aspe, Estanys de la Pera, Costa Pubilla, Peña Telera **(Cicle),** Estanyó, Comapedrosa, Sarraèra pera passada deth Nebot, Estanyó, lluna plena al Montcorbisson, Rocs Blancs, Finestrelles, Nerassol, Pedraforca, Puigmal de Llo (dinar "gloriós" i traces tàntriques), buf, Open Vall Fosca i la travessa del **Cicle** a Merens les Valls amb 21 esquiadors d'aquí i d'allí i condicions molt bones.

Travessa a Merens 25-02-2006

El fred, el vent, el torb van obrir el **març**... una altra Salana, un desafortunat Monturull, Pedró dels Quatre Batlles amb pedres a les butxaques, tres o quatre Tagues, la Peña Ubiña, merder a Tabernés, lluna plena a la Tuca de Betrén, Finestrelles i travessia dels tres Colls, Tuca Blanca de Pomèro, Puigpedrós i una més multitudinària del **Cicle** a la Pica Roja, passant ben carregats pel Norís. També aquest mes, pugem al Tuc des Estanhets, al Petretxema de nou, al Midi de Bigorre i al Cap des Còsos.

Norís 2.826m 25-03-2006

Amb la Punta Senyalada i els seu gran descens iniciem un **abril** per recordar. Posets, Mont Vélan, Montorge, Pessons, Tallada Llarga, Molières, Signalkuppe, Zumsteinspitze, Gran Paradiso, una travessa a St. Luc-Zinnal amb el Bishorn, una Chamonix-Zermatt i el viatge a la Norge, als Alps de Tromso i Lyngen, esquiant i navegant enmig dels fiords de l'àrtic, amb aurores boreals i moments inoblidables. Nordfjellet, Storgalten, Kavringtinden, Daltinden, Kagtinden, Trolltinden, Tromsdaltinden... diuen els inuït que els viatgers que agafen la febre àrtica, tota una vida després no s'han lliurat d'ella.

Nordfjellet 1.000m 9-04-2006

El **maig** sembla juliol! No als Alps de l'Isère i Rhêmes on ens escapem per fer la Pointe de la Galise i la imponent Tsanteleina, ni tampoc a un altre Gran Paradiso o a l'Strahlhorn i l'Allalinhorn. Però més justet al Balaitús per les Neous o a uns quants Anetos **(Cicle).**

Tsanteleina 3.601m 1-05-2006

Tot i aixi uns quants encara ens resignem a acabar la temporada, o simplement la continuem allí on hi ha la neu:

juny ja ens ha portat a la desitjada travessa dels Dômes de Miage amb descens per Armancette i el Mont Tondú, i la propera serà a...

Bé, i res més, ...de moment. Bones traces!!!

Jaume Jubert

Pic de Balaitús (3.151 m)

per les Neous- 29-30 abril. Aquest llarg cap de setmana va arribar per fi el moment que el Balaitús caigués sota els nostres peus. Cinc cents km separen Barcelona del punt on deixem el cotxe per iniciar aquesta bella ascensió, al final de la carretera de la Vall d'Arrens, més enllà de Lourdes. Sortim de 1.470 m amb esquís, tenda i demés trastos a l'esquena. Uns 200 m més amunt, veient ja la neu a prop, decidim aprofitar un pla amb herba per acampar.

Tanmateix l'endemà no calçarem els esquís fins a 1.900 m, ja se sap, de vegades tenim miratges amb la neu. L'endemà des d'aquí pugem una mica i arribem al pla de Labassa, on la vall es bifurca i hem d'agafar la de la dreta. Després seguim pel fons de la vall. Arriba un moment en què es pot seguir per l'esquerra amb un pendent més suau o per la dreta remuntant una forta i llarga pala amb boniques traces de descens. Nosaltres elegim, equivocadament segons veuríem després, la de la dreta; les dues arriben al mateix lloc, però aquesta última resulta dura i treballosa ja que està molt gelada i el pendent és fort; així doncs, és millor pujar per l'esquerra seguint el fons de la vall.

Arribem a la base del cim on hi ha una multitud esperant per accedir a la canal, però com que no hem fet mai per aquest cantó aquest cim, ens carreguem de filosofia i esperem fins que ens toca el torn. La canal que s'ha d'agafar, és la segona començant per la dreta. Aquest diumenge passat la canal estava bastant assequible: el primer tram mig glaçat amb un grau de dificultat no alt, l'equivalent aproximadament a un 3 - en roca. Tothom la passa encordat per si de cas, muntant una assegurança a la roca. La resta de la canal, el pendent és fort però no està glaçat i la pugem sense corda. Al cim, boniques vistes de Penya Telera, Tailloni Vignemale entre d'altres.

El descens magnífic, amb una neu primavera ben transformada. Esdevé una llarga i ràpida esquiada emmarcada en belles vistes des de la glacera de les Neous. Aprofitem el descens fins a 1.800 m, més avall d'eon ens havíem calçat els esquís a la pujada, ja que tenim delit de neu.

La tornada a Barcelona, ja amb l'esperit satisfet, anar fent. Hi vam ser: Carme Sales, Xavier Martí, Josep Maria i jo mateixa.

Bones i animoses traces primaverenques,

Rosa-Maria Salas Ricart

Hem canviat solament el nom

edelweiss és ara BALMAT, la teva botiga d'esports de muntanya

La raó ha estat la necessitat de registrar la marca a nivell internacional degut a la nostre expansió a través d'internet

INTER SPORT BALMAT

www.balmat.com

BALMAT, Comte d'Urgell, 72 i 76 / Gran Via C.C., 527 – 08011 Barcelona

Tel. 934 548 309 – Fax : 934 519 260 – mail: balmat@balmat.com

TRAVESSA A TRÉ-LA-TÊTE

3,4 i 5/06/2006: Mont Tondu i travessa als Dômes de Miage amb descens per Armancette.
(Alps de Tarentaise-Beaufortin, 10 km a l'oest del Mont Blanc)

Manel Borrell, Joan Manuel Clavero, Berta Algueró i Jaume Jubert.

Bouqueton o chamois

Tres dies molt ben aprofitats visitant les muntanyes que vigilen el Mont Blanc i l'Aguille de Bionasay, amb itineraris per glacera i trams alpins i, sobretot, gaudint d'un dels descens més bonic d'aquesta part dels Alps: el descens d'Armancette.

Dissabte 3 de juny: Pujada al Ref Tré-la-Tête; +800 m; 2 hores; F.

Itinerari: Hameau de Cugnon 1.180 m - Ref. Tré-la-Tête 1.970 m.

Diumenge 4 de juny; Cap al Refugi des Conscrits, pujant el Mont Tondu; +1.400 m/-800 m; 3-4 h ascens, 1 h descens; PD+, S3-S4 (uns quants passos exposats: el Mauvais Pas per accedir a la primera gelera, un flanqueig per sobre uns seracs en la gelera del Mont Tondu i l'accés al coll).

Refugi de Conscrits 2600m

Itinerari: Ref. Tré-la-Tête 1.970 m - Mauvais Pas 2.100 m - Gelera de Tré-la-Tête 2.000 m - Gelera de Mont Tondú - aresta NO 3.050 m - Pain de Sucre du Mont Tondu 3.163 m - Gelera de Tré-la-Tête 2.400 m - Ref des Conscrits 2.600 m.

Pujant al Mont Tondu amb MB i Miage darrera

Per l'aresta, amb MB al fons

Dilluns 5 de juny; travessa dels Dômes de Miage i descens per a gelera d'Armancette; +1.200 m /-2.600 m; 3-4 h pujada; 1 h d'aresta; 2-4 h descens; PD+ (AD a Skirando), S4 (força estona). Cap dificultat fins al coll. A partir d'aquí es fan tots els Dômes, amb piolet i grampons (no és difícil, però sí, exposat).

Travessa dels Dômes

El descens és del millor que hi ha: més de 2.400 m de baixada (avui 1800 m amb esquís) molt sostinguts (uns quants trams de 40º), i per recorregut "entretingut", on cal trobar cada pas.

Dômes amb Aguille des Glaciers darrera

A 1.700 m "descens de barrancs" amb ràpel de 25 m inclòs!

Descens per Armancette

Itinerari: Ref des Conscrits 2.600 m - Gelera de Tré-la-Tête 3.000 m - Col des Dômes 3.564m - 1er Dôme 3.173m (anar i tornar, a la dreta) - Travessa dels Dômes 3.633, 3.670 m - per sobre Col de la Berangere (150 m 40º) - Gelera d'Armancette fins a 3100 - flanqueig a la dreta - coll a 2.772m - colouir 2.450 m - Vall de Covagnet - fi de la neu 1.900 m - llac d'Armancette (camí per la dreta o rappel per l'esquerra) - Hameau de Cugnon 1.180 m.

Meteo i neu: "Gran Bo", amb gelades fortes a la nit, calor a mig matí i cúmuls a migdia. Vent fort el diumenge. La neu comença als 2.000 m i les geleres estan ben cobertes. Ha estat dura pel matí, poc transformada per sobre els 3.000 m, i primavera a migdia per sota.

La zona té **moltes més possibilitats** de cims i travesses. Val la pena allargar-ho un dia cap al Ref.Robert Blanc per pujar a l'Aguille des Glaciers.

L'aresta dels Dômes, l'Aguille de Bionassay i el MontBlanc darrere el Col Infranchissable es mereixen la quilometrada!

Bones traces!!!

Jaume Jubert

CICLE DE SENDERS

Després d'un paréntesi de quatre sortides dedicades a fer la Travessa Matagalls-Montserrat en quatre etapes, els senderistes de la Secció reprenem el sender GR-1.

El dia 21 de maig toca seguir el penúltim tram d'aquest sender anomenat "transversal", començat l'octubre de 2004 a Sant Martí d'Empúries i tenim previst acabar-lo el mes de juny al Pont de Montanyana.

Cinquanta-quatre participants comencem l'excursió a la riba dreta de la Noguera Pallaresa a la capçalera del Pantà de Camarasa. Una vegada superats 350 m de desnivell del vessant oriental del Montsec d'Ares, arribem a l'Ametlla del Montsec on dediquem una estona a recuperar-nos d'un matí força calorós. És l'hora de sortida de missa i omplim la plaça on acceptem uns panets beneïts que ens obsequien. Celebren un aplec i ens hi interessem i conversem amb els vilatans. El poble té trenta-cinc habitants, i pocs dies l'any

hi veuen tanta gent -nosaltres sols els doblem en nombre-. Al cap d'una estona, els vilatans marxen a dinar i nosaltres seguim el nostre camí deixant la plaça buida. La conversa, l'ombra d'un til·ler i l'aigua de la Font Grossa que a tots ens ha proveït, han omplert uns minuts que completen una sortida.

Seguim l'itinerari amb senyals escassos i sovint confusos que ens fan dubtar en algunes cruïlles fins que arribem a Àger. Hi parem a dinar. A la represa per acabar a Corçà, hi ha algunes desercions ja previstes, ja que l'excursió oferia la possibilitat de fer un recorregut curt de 14 km, o bé el sencer de 23 km.

Cap a les sis, prenent un refresc al bar del poblet de Corçà, fem plans pel mes vinent.

Roger Lloses

4t Monogràfic de perfeccionament tècnic en espeleologia

El passat 6 de maig el GIE va dur a terme el 4t Monogràfic de perfeccionament tècnic a les Parets de Can Roca dins del terme municipal de Castelldefels.

Pràctiques d'isntal·lació a paret. Fotografia de l'Adam Calvet

L'objectiu d'aquest monogràfic és que la gent que ha continuat fent activitat amb nosaltres després del corresponent curs d'iniciació i que a la vegada ha assolit el nivell tècnic adequat, faci un pas més dins del món de l'espeleologia i aprengui noves tècniques. Principalment se'ls ensenyen els nusos més usats en el nostre esport, les tècniques i criteris per muntar fraccionaments tant en passamans com en el descens de pous; es revisen maniobres poc freqüents com poden ser canvis de sentit i pas de nusos i, si dóna temps, s'ensenya una o dues tècniques d'autosocors per treure a una persona que hagi quedat bloquejada en una corda.

Pràctiques d'isntal·lació a paret. Fotografia de l'Adam Calvet

La participació d'aquest any, ens ha semblat molt bona ja que de 7 persones que varen fer el VII Curs d'Iniciació, 5 han fet el monogràfic de perfeccionament. Això, per una secció com la nostra, és molt bon indicatiu ja que vol dir que aquestes persones han passat a formar part del nostre col·lectiu i practiquen l'espeleologia de forma més o menys continuada i a més han assolit un bon nivell.

Pràctiques d'espeleosocors. Fotografia de l'Adam Calvet

Una vegada a peu de parets es va procedir a ensenyar i practicar els esmentats nusos i a fer una breu classe teòrica dels criteris que calia seguir per a fer servir un tipus d'ancoratge o altre i el tipus de "plaqueta" que s'havia de posar en cada lloc; així com a detectar els punts on cal posar un fraccionament i si aquest ha de ser doble o amb un de senzill n'hi ha prou. Fetes les explicacions es va iniciar la pràctica. Cada alumne, amb un monitor al seu costat, va practicar diverses vegades la instal·lació i desinstal·lació de vies verticals. Amb tot això se'ns va fer l'hora de dinar, moment que es va aprofitar per descansar una mica. En reiniciar l'activitat per la tarda, el que es va fer va ser ensenyar la tècnica de 'Croll contra Croll' per rescatar una persona que ha quedat enganxada a la corda mentre pujava i fent l'aproximació des de sota seu. Va donar temps per a què tothom la pogués assajar una vegada i la resta ens ho passéssim d'allò més bé amb les situacions en què es veuen els implicats.

Pràctiques d'espeleosocors. Fotografia de l'Adam Calvet

La jornada no va donar per a més, però la considerem d'allò més profitosa ja tots els alumnes van poder practicar almenys una vegada cada una de les tècniques bàsiques per poder començar amb la pràctica de la instal·lació de cavitats verticals.

Cristina Xifra

GEDE

VIA FERRADA: ROC D'ESQUERS

SITUACIÓ: ESCALDES ENGORDANY (ANDORRA)

Activitat 6/05/06

Via ferrada Roc d'Esquers Escaldes Engordany Andorra

Participants Maria Abel Herrero, Sergi Diez Cervera, Martí Santamaria.

Com arribar: prendre la carretera general fins a les Escaldes, sortint de les Escaldes trobareu una rotonda i preneu la carretera en direcció a Engolasters, passat 1 km trobareu un revolt molt tancat a l'esquerra que travessa el riu i una carretera asfaltada a la dreta, preneu aquesta de la dreta i aparqueu el vehicle.

Torneu a la carretera en direcció a Engolasters i a uns 50 metres a mà dreta veureu la indicació de via ferrada, en 10 minuts sereu al peu de la via.

La via no és difícil, té trams drets, però està molt ben equipada i té un manteniment magnífic, la sorpresa és el pont tibetà, que està molt ben condicionat.

Un cop acabada la via, s'ha de caminar uns 20 minuts fins arribar a un pla, on hi ha dos bancs de fusta per poder admirar el paisatge, i si seguiu 1 minuts més arribareu a un replà on trobareu un banc amb seients per fer un mos, el camí de baixada es força bonic i passa per paratges esplèndids que res tenen de semblança amb el que trobareu més avall, en 40 minuts arribareu al vehicle.

Dificultat	mitjana
Desnivell	250 m
Temps ascensió	1 h 40 m

Martí Santamaria

CRESTA DE FERRAN

(Alta Garrotxa), , 30 d'abril del 2006.

Dificultat: Majoritàriament, II i III-, amb trams aeris. Un pas de IV- i 1 ràpel de 25 m (o menys).
Material necessari: corda de 50 m, rapelador, bagues, mosquetons i algun empotrador o *friend*
Horari: 5 hores des del peu de la cresta. Uns 45 min d'aproximació. 1 h 30 min de baixada.
Cota màxima: Pic del Ferran, 994 m
Bibliografia: "Crestas Pirenaicas" Pako Sánchez. Ed. Desnivel.
Cartografia: Mapa Alpina Alta Garrotxa 1:25000 (edició 2004-2005)
El millor: el paisatge selvàtic de l'Alta Garrotxa i la seguretat d'una roca calcària de qualitat
El no tan bo: des del ràpel hi ha un bon tros, caminant per la cresta prou fàcil, fins al cim principal (un BON tros…)
La sorpresa: més freqüentada del què ens esperàvem: érem 4 cordades (pel que ens van dir, tampoc no és el més habitual...). Sort que vam matinar i érem els primers!

Cal dirigir-se a Castellfollit de la Roca (Garrotxa) i d'aquí, per carretera en obres, a Oix. Des d'Oix surt una pista (PR-186) cap a Sant Miquel d'Hortmoier per la qual no es pot circular (de cap manera) si no és amb un tot terreny. L'alternativa, anar a peu, implica caminar uns 5 km. La nostra alternativa va ser pernoctar a un prat a mig camí que ni fet a mida! No confieu a trobar fonts, millor porteu prou aigua...

El punt de sortida es troba a uns prats després del Grau d'Escales, allà on el PR que estem seguint es troba amb el GR-11.

Travessem un pont nou i abandonem el GR al primer trencall a la dreta, i agafem un caminoi amb esbarzers juganers que ens porta a un camí còmode que val la pena trobar i que flanqueja el contrafort de la cresta (pel que ens van dir, aquest s'agafa, sense dreceres, si seguim una mica més amunt el GR, però no vam tornar a comprovar-ho). El seguim fins a trobar una gran fletxa vermella pintada al damunt d'una roca, a l'esquerra (20 min). Des d'aquí, només cal seguir els punts vermells que ens porten, en 15 minuts, a l'inici de la via, un flanqueig a l'esquerra. El tram està equipat amb 3 parabolts nous, de manera que es pot muntar un passamà.

Ara ja som al peu de la cresta, a un còmode replà enfront d'una paret fissurada amb arbres (III). Hi ha un fantàstic arbre al peu, ideal per assegurar el primer. Arribem a una plataforma on hi ha 1 pitó per instal·lar-hi una reunió. A la dreta veiem un curiós túnel per on passem i que cal deixar una mica abans del final (una fita a l'esquerra ho marca).

Des d'aquí, ens queda un bon tram de cresta aèria però sense dificultats tècniques (II, III-). La panoràmica de les valls i boscos de l'Alta Garrotxa és impressionant, per la seva magnitud, abundància i força.

El primer tram fins al ràpel és amb poca vegetació, però més endavant ens comencem a trobar amb arbrets a estones útils i a estones emprenyadors, cada cop més abundants. En qualsevol cas, el recorregut és evident i quasi sempre pel fil de l'aresta. Ens queda, des de la sortida del túnel, més d'una hora de pujades i baixades fins a arribar al ràpel. Cal no deixar-se enganyar per la perspectiva, perquè el cim de Ferran està més lluny del que sembla... En una de les baixades, hi ha una gran roca amb una baga; en aquest punt es pot sortir de la cresta.

Per fer el ràpel de 25 m (sense dificultat, és per salvar una canal), ens trobem amb una instal·lació a l'aresta. Compta, perquè si comencem a baixar per una canal herbosa i arbrada arribarem a un punt amb desgrimpada de III on és convenient muntar un ràpel des d'un arbre (d'uns 10 o 15 m).

A la bretxa, després del ràpel, hi ha un punt de sortida de la cresta (equipat amb una reunió) per la dreta.

Si continuem, cal superar una paret (IV-) en oblic. Està equipada amb 2 pitons, el primer del qual es troba després d'un arbre, a mitja placa. Després accedim a l'aresta per fissures, on ens queda un tram curt de cresta de III+.

Des d'aquí, seguim l'aresta, ja sense dificultat. Fins al cim del Ferran, es fa llarg, unes 3 hores, però val la pena. Un cop al cim, gaudim de la feina ben feta i anem a buscar les fites (compta amb no perdre-les, que si no ens desviem a un 'barranquillo'...) que ens porten, en mitja horeta, a Talaixà, quatre cases, una de les quals s'ha convertit en refugi lliure del qual s'ocupa una parella de bojos pels barrancs molt trempats.

Des de Tailaxà, cal agafar, a l'esquerra, el GR que en 1 hora ens porta al punt d'inici.

A Oix, enfront de l'església, hi ha un restaurant que no té mala pinta...

Pilar López i Eduard Dòria

VIA FERRADA LA FEIXA DEL COLOM

27 de maig del 2006
Eduard Dòria, Pilar López i Martí Santamaria

APROXIMACIÓ: Cal anar fins a l'Espluga de Francolí per la N-240, entrar dins la població, i agafar una carretera veïnal fins a l'ermita de la Santíssima Trinitat, deixar el vehicle i caminar per una pista marcada de GR 7-1-4 (20 minuts) fins a una cruïlla que posa Sant Joan 0'8 km, agafar un petit corriol a l'esquerra fins arribar a l'ermita de Sant Joan (10 minuts).

Val la pena visitar l'ermita, continuar fins a trobar el mirador d'on surt un camí ample fins trobar una cruïlla, agafar el camí a l'esquerra i a uns 10 metres en direcció a Montblanc, surt un corriol a mà dreta (no està indicat en els primers metres), agafar-lo i al cap d'uns 20 metres, trobarem marques de fusta pintades de color taronja, continuar durant uns minuts, fins a arribar al peu de via.

Longitud 400 metres
Desnivell 30 metres
Dificultat mitja-baixa

Equipament Excel·lent, portat a terme pel Centre Excursionista de Montblanc Secció d'espeleologia.

ITINERARI VIA:

La via presenta un primer tram vertical i després trams horitzontals que discorren per una feixa agradable amb unes vistes magnífiques, després trobarem un encreuament, a on se'ns presenta un tram ascendent, un de descendent i un d'horitzontal a l'esquerra, nosaltres hem pujat pel tram vertical, fins al final de la via. Un cop arribats a dalt ens ha agradat molt, però ens hem quedat una mica fotuts, ja que la via era molt bonica, però una mica curta.

Hem baixat per un camí fitat que porta fins al camí principal, però hem decidit agafar un corriol que anava per sota de la feixa, per anar a cercar el tram de via que venia de sota en el tram de l'encreuament i que tant ens havia intrigat. Hem reemprès la via i un cop arribats a l'encreuament, hem

seguit a l'esquerra i la via discorre per una feixa, uns trossos amples, altres penjats, fins a arribar a l'últim tram de la via on ens hem trobat una sorpresa¡¡, DESCOBRIU-LA. Un cop arribats a dalt, seguint per un camí fitat, hem arribat a la pista ampla de terra que va a Montblanc, l'hem creuada per un camí que surt davant mateix i que porta a l'ermita de Sant Joan (15 minuts).

COMENTARI:
És una via ferrada, que encara que no és llarga, val la pena fer-la, els equipaments són sòlids i suficients, l'itinerari és molt bonic i distret. Cal felicitar els membres del Club Excursionista de Montblanc per tant bona feina, jo personalment us la recomano.

Martí Santamaria

(Fotografies de Pilar López)

ACAMPADA

Al Campament Costa Brava que està instal·lat a Blanes, s'hi han fet diverses activitats:

El 30 d'abril vam fer una sortida al Montseny, amb 17 participants (famílies Chaparro, Coca, Retuerto i Misas). Des de Fontmartina, on hi ha el punt d'informació i el Càmping, vam pujar al Turó de l'Home. Després de dinar vora l'Estany de Santa Fe, resseguírem el camí circular que volta l'estany, fins La Fabriqueta, l'embassament, i Can Lleonart.

Aprofitant la proximitat del massís del Montnegre, s'hi ha fet un parell de sortides més.

7 de maig: des d'Hortsavinyà a l'Ermita de l'Erola, amb 18 participants (famílies Chaparro, Coca, Fernàndez, Garduño i Misas).

Vam sortir d'Hortsavinyà, on la gent, fins a final dels anys 50, visqué de l'agricultura, la ramaderia i l'explotació del bosc: el suro, la fusta, i el carbó, font d'energia emprada a totes les cases. El document més antic on s'esmenta Hortsavinyà és del 1101. L'antiga escola ubicada a can Pagenet, és ara a una moderna instal·lació. Pel que fa a l'església de Sant Llop d'Hortsavinyà, el primer document és del 1301, si bé podria ser del segle IX o X. La major part de l'edifici actual és del segle XVIII.

Pere Coromines (pare del filòleg Joan Coromines, dos grans amants d'Hortsavinyà) escrigué:

Muntanyes d'Horsavinyà,
de suredes, i alzinars
i rouredes, rovellades,
qui us ha vist de sol negades
mai més us podrà oblidar.

De primer vam anar a la Plaça de la Comarca, una de les moltes places carboneres que es troben pels boscos del Montnegre; s'hi apilaven troncs d'alzina tallats d'una mida mitjana (bitlles), i es cremava de forma incompleta per a obtenir-ne carbó. Després vam anar a l'Ermita de l'Erola. Per al filòleg Joan Coromines,

una "erola" és una plaça; potser això explica la repetició del nom al prelitoral català.

Després, vam anar fins al Collet del Vent, on es pot gaudir d'una àmplia vista, cap al mar i cap al Montseny, amb les masses forestals del Montnegre, d'un verd constant que ocupa gairebé tota la superfície, amb pi pinyer al vessant litoral, i alzinars, rouredes i suredes cap a l'interior.

21 de maig: des d'Hortsavinyà a les Alzines de Can Portell, amb 24 participants (famílies Ollé, Vidal, Martínez, Granollers, Coca, Relats, Retuerto i Misas).
De primer vam veure l'audiovisual del Montnegre, al centre d'informació d'Hortsavinyà (edifici que fou l'hostal i s'hi reunia el consistori), on s'explica com l'aprofitament del bosc ha estat l'activitat econòmica més important: les pinyes de pi pinyer, l'alzina per a llenya i carbó, el castanyer per a fer botes (fet important quan la producció de vi i aiguardents era gran), el suro per a taps.
Després vam tornar a anar fins a l'ermita de l'Erola. Tot seguit anàrem fins al sot de Can Pica, amb llorers, aladerns, cirerers, alzines centenàries i un gran pollancre, i després, cap al forn de calç de Can Pica. Allà s'apilaven les pedres formant una volta a l'interior del forn i s'hi feia foc viu; un cop calcinades, les pedres es desfeien en terrossos de calç viva.

Després hem seguit cap a Can Pica i Can Portell. En l'actualitat, al Montnegre s'hi conserven actius només alguns dels centenars de masos, testimoni d'èpoques amb l'activitat agrícola i ramadera. El bosc ha anat augmentant en extensió amb el progressiu abandó de conreus i vinyes. Com a molts llocs, alguns dels abandonats han estat reconvertits en residències, serveis turístics, educatius i de lleure, sense activitat agrària: ara són restaurants, residències de turisme rural, equipaments pedagògics i cases de colònies. Aquest és el cas de Can Pica (allotjament de turisme rural) i de Can Portell (bar i restaurant).

Campament infantil 2006. 3 i 4 de juny
El dissabte per la tarda es va fer una gimcana i jocs. A la nit vam fer una vetllada amb cremat. Diumenge matí, com és tradicional, xocolatada i jocs, i al migdia, repartiments d'obsequis i aperitiu.

En el moment de tancar la present edició encara ens queda per celebrar la **Revetlla de Sant Joan.**

Xavier Misas

COL·LABORACIÓ

CRÒNICA DE LLIBRES

En realitat, aquesta, més que una crònica de llibres, serà una ressenya d'un parell de grans escriptors. Però, anem per feina:

Centenari de la naixença de Roger Frison-Roche.-

Fou un 10 de febrer de 1906 quan naixia, a París, l'autor del *Primer de la cordada* (1941), editat en català pel nostre benvolgut amic Josep Maria Rodés. Es, sens dubte, la millor novel·la d'ambient alpí que hagi estat mai escrita; i que s'ha convertit en lectura iniciàtica per a la majoria de muntanyencs de tot el món. ¿Qui de nosaltres no s'ha sentit atret per aquella acció a muntanya que ens va transportar fins en aquells cims i agulles dels Alps, primer amb la imaginació i després amb la constatació física i sensorial de les seves roques?

El 1930 entrà a formar part de la llegendària Companyia de Guies de Chamonix. Per cert, ell fou el primer "non chamoniard" que s'integrava en aquell tancat i exclusiu cercle.

El 1935 participà en l'expedició francesa a l'Hoggar, per escriure, més tard, *La crida de l'Hoggar*. A partir de 1938 s'instal·la a Argelia, on treballa com a que periodista. El 1960 retorna a Chamonix i continua publicant obres com *Esquerda en el glaciar, Retorn a la muntanya*, etc. El 17 de desembre de 1999 fineix en la seva estimada vall de Chamonix.

No es tracta pas ara de fer un recull de la seva important trajectòria com a alpinista i com a escriptor. Només vull deixar constància de la seva influència sobre diverses generacions de muntanyencs i, com diu Bernard Mudry, president de la FFCAM (Club Alpin Français), compartir l'ambició de perpetuar l'esperit de la muntanya, de llibertat i d' independència, que Frison-Roche encarnava d'una manera total i absoluta.

Setanta-cinquè aniversari de la mort de Santiago Rusiñol i Prats

(Barcelona 1861- Aranjuez 1931). Autor dramàtic, narrador, pintor i col·leccionista.- Enguany es commemora aquest aniversari que correspon a una personalitat tan transcendental dins del període artístic denominat MODERNISME, i que, per altra banda, tanta relació tingué amb els inicis de la història de l'excursionisme, sorgit i desenvolupat en el marc de la Renaixença catalana.

Afeccionat a l'excursionisme, com diu la Gran Enciclopèdia Catalana, escrivi *Impressions d'una excursió al Taga, Sant Joan de les Abadesses i Ripoll* (1881) i, acompanyat del pintor Ramon Casas, féu la volta a Catalunya en carro, a la descoberta d'ambients i personatges inèdits. Podríem dir que, en realitat, foren un precedent, uns veritables pioners del que amb els anys ha esdevingut el *caravanning.*

Santiago Rusiñol mantingué una notable relació amb el Club Excursionista de Gràcia, sobretot a través del nostre fundador Josep Buch. Les pàgines del nostre primer *Mai Enrera* són una bona prova de l'amistat amb què ens distingí i amb què va ser correspost.

Joan Cervera i Batariu.

MM 2006

Heus ací que no hauríeu imaginat la il·lusió i l'esbarjo que ens porta l'any 2006. Comença l'any amb la festa de Reis, després els tres Tombs, Carnaval, Sant Medí, Setmana santa i Sant Jordi i a les hores esperar les vacances, i per fi a setembre la travessa Matagalls-Montserrat. Tot l'any un grup de gent treballa per portar a bon terme aquesta mítica caminada de resistència.

Des de fa un parell d'anys la direcció de la Comissió de la Matagalls-Montserrat està càrrec de la Pilar López, una noia amb caràcter i personalitat, amb gran dedicació i molta voluntat. A més ha aconseguit que un grup de joves s'integrin a la Comissió. (no menciono noms per si me'n deixo algun i així quedo fora de compromís).

La Pilar no ha volgut que cap dels veterans de la comissió abandones la tasca que han desenvolupat durant tants anys i a sabut reconduir-los amb molt de tacte i d'aquesta manera aprofitar l'experiència acumulada, donant-li una nova empenta a la nostre estimada travessa.

Un any més, sort a la Matagalls-Montserrat!!!

Antonio Moreno

Adherit a:
Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Associació d'entitats Excursionistes del Barcelones
Grup Alta Muntanya Espanyol
Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals
Membre Fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravàning
Representant a Catalunya del Càmping Club de França

EDITOR: Club Excursionista de Gràcia
DIRECTOR: Guillem Martín i Brasó
CORRECCIÓ a carrec de: Unió de Federacions Esportives de Catalunya

a/e:cegracia@cegracia.cat
web: http:// www.cegracia.cat
Dip. legal: B.9720-1961